

Sygn. akt VIII U 1724/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 lipca 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. C. prawo do przeliczenia emerytury od dnia 17 kwietnia 2016 roku, przy przyjęciu, że kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku stanowi kwotę 168 738,24 zł (sto sześćdziesiąt osiem tysięcy siedemset trzydzieści osiem złotych 24/100), przy wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszącego 108,97%.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1724/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2016 r., znak: ENS/15/048080000 organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego H. C.. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, która wyniosła 1 121,27 zł organ rentowy ustalił z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1980-1989, przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru o wartości 91,84%. Na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy wyniósł 150 047,37 zł.

Ostatecznie w piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r. organ rentowy wskazał, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 10 lat kalendarzowych tj. z lat 1973-1982 wyniósł 108,97%; podstawa wymiaru kapitału początkowego osiąga wartość 1 330,40 zł, a kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 168 738,24 zł. Organ rentowy podał, że w okresie od 1 stycznia 1973 r. do 31 lipca 1973 r. ubezpieczony wprawdzie był zatrudniony w Zakładach (...) w K., jednak było to zatrudnienie ucznia zasadniczej szkoły zawodowej na podstawie umowy o naukę zawodu. Tym samym uznał

ubezpieczonemu jedynie wynagrodzenie osiągnięte w 1973 r. wyłącznie a pracy w KWK (...), a więc w okresie od 20 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. Wskaźnik za ten rok wyniósł 27,87%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Podnosił, że organ rentowy dokonał nieprawidłowych obliczeń, bowiem do ustalenia kapitału początkowego uwzględnił mu okres od 1 stycznia 1980 do 31 grudnia 1989 r., w tym jedynie 2 lata i 7 miesięcy pracy w KWK (...). Wskazał, że pracował na tej kopalni przez 9 lat i 11 dni, tj. w okresie od 20 lipca 1973 r. do 30 lipca 1982 r. Domagał się uwzględnienia pozostałego okresu pracy w tej kopalni, bowiem osiągał tam wyższe dochody niż w okresie przyjętym przez organ rentowy.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 21 grudnia 2017 r. zgodził się z końcowymi obliczeniami organu rentowego z dnia 31 sierpnia 2017 r., w których to uwzględniono do obliczeń wyłącznie okres pracy w KWK (...) od 1973 r. do 1982 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony H. C. urodził się (...)

W okresie aktywności zawodowej, ubezpieczony był zatrudniony w niżej wskazanych zakładach pracy na następujących stanowiskach pracy:

- od 1 września 1969 do 15 września 1973 r. w Zakładach (...) w K. na stanowisku uczeń tokarz (...) na podstawie umowy o naukę zawodu;

- od 20 lipca 1973 r. do 30 lipca 1982 r. w KWK (...), z tym że w okresie od 20 lipca 1973 r. do 27 marca 1975 r. jako ślusarz na powierzchni, od 28 marca 1975 r. do 31 lipca 1976 r. jako ładowacz pod ziemią, od 1 sierpnia 1976 r. do 31 sierpnia 1980 r. jako cieśla pod ziemią oraz od 1 września 1980 r. do 30 lipca 1982 r. jako górnik po ziemią.

W okresie od 1982 r. do 1996 r. ubezpieczony prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Od dnia 26 października 1997 r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy, nie kontynuował zatrudnienia.

W dniu 21 marca 2016 wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 30 marca 2016 r. organ rentowy ustalił wartość kapitału początkowego na potrzeby obliczenia wysokości emerytury, natomiast decyzją z dnia 20 kwietnia 2016 r. ustalono prawo i wysokość emerytury od 17 kwietnia 2016 r., tj. od ukończenia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego.

W dniu 4 maja 2016 r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Wskazał, że nie ma możliwości wykazania wysokości zarobków za lata 1973 – 1979. Przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 30 września 2003 r., sporządzone przez KWK (...), gdzie wskazano wysokość zarobków jedynie za lata 1980-1982.

Decyzją z dnia 15 lipca 2016 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, organ rentowy ustalił, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 1 212,27 zł. Wobec nieprzedłożenia przez ubezpieczonego zarobków za lata 1973 – 1979, organ rentowy do obliczeń przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 91,84 %.

W dniu 18 lipca 2016 r. wydał zaskarżoną decyzję o przeliczeniu emerytury.

W związku z kwestionowanym przez ubezpieczonego obliczeniami organu rentowego oraz uwzględnionymi okresami zatrudnienia, Sąd zasięgnął opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent K. S. w celu ustalenia kapitału

początkowego po uprzednim wyliczeniu wynagrodzenia ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) w okresie od 1973 do 1979.

Wynagrodzenie ubezpieczono ustalono w oparciu o stawki wynagrodzenia zasadniczego (od 20 lipca 1973 r. – 72 zł/dniówka-VI kategoria zaszerogowania; od 1 lutego 1974 r. – 96 zł/dniówka-VII kategoria, od 28 marca 1975 r. – 112 zł/dniówka - III kategoria zaszerogowania, od 1 sierpnia 1976 r. – 136 zł/dniówka – V kategoria zaszerogowania, od 1 września 1980 r. – 198 zł/dniówka – V kategoria zaszerogowania); Kartę Górnika (pracownicy powierzchni nabywali prawo do dodatkowego wynagrodzenia po roku pracy w wysokości 5% zasadniczego wynagrodzenia i 10% po 2 latach pracy, natomiast pracownicy zatrudnieni pod ziemią nabywali prawo do Karty Górnika po przepracowaniu 3 miesięcy kalendarzowych, tj. 10% po przepracowaniu 3 miesięcy, 15 % po przepracowaniu 2 lat, 20 % po przepracowaniu 5 lat); wartości deputatu węglowego (w związku z tym, że ubezpieczony zawarł związek małżeński w dniu 23 sierpnia 1975 r., nabył prawo do deputatu węglowego w ilości 2 ton od 1 lipca 1974 r., a 8 ton od 1 września 1975 r.).

Stosunek wynagrodzenia ubezpieczonego do średniego wynagrodzenia w kraju w okresie od 1973-1989 kształtuje się następująco:

Rok	Wynagrodzenie ubezpieczonego	Średnia krajowa	%
1973	16 080	33 576	47,89
1974	29 350	38 220	76,79
1975	38 214	46 956	81,38
1976	46 490	51 372	90,50
1977	51 320	55 152	93,05
1978	52 170	58 644	88,96
1979	53,360	63 924	83,47
1980	170 380	72 480	235,07
1981	161 542	92 268	175,08
1982	191 895	139 572	137,49
1983	35 100	173 700	20,21
1984	102 600	202 056	50,78

1985	180 000	240 060	74,98
1986	194 400	289 140	67,23
1987	252 000	350 208	71,96
1988	324 000	637 080	50,86
1989	861 300	2 482 096	34,71

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w kolejnych 10 latach ubezpieczony uzyskał w latach 1973-1982. Suma wskaźników z tych lat wyniosła **1 109,68%**. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł **100,97%**. Natomiast wysokość kapitału początkowego wyniosła **170 922,29 zł**.

Biegły sądowy przyjął, że ubezpieczony w 1973 r. z tytułu zatrudnienia jako uczeń w Zakładach (...) w K. w okresie od stycznia do czerwca osiągnął w każdym miesiącu najniższe wynagrodzenie – łącznie 6 000 zł (6 miesięcy x 1000 zł), natomiast w okresie zatrudnienia w KWK (...) od lipca 1973 r. do grudnia 1973 r. – 9 360 zł.

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r. organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego. Zakwestionował przyjęcie minimalnego wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w okresie od 1 stycznia 1973 r. do 31 lipca 1973 r., gdyż w tym okresie ubezpieczony był zatrudniony w Zakładach (...) w K., jednak było to zatrudnienie w ramach umowy o naukę zawodu. Organ rentowy dokonał także własnych obliczeń, przyjmując za rok 1973 r. jedynie wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) w okresie od 20 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1973 r., tj. kwotę 9 360 zł. Wskaźnik wysokość podstawy wymiaru za ten rok wyniósł 28,87%, a suma wskaźników z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1973-1992 wyniosła **108,97%**. W konsekwencji podstawa wymiaru kapitału początkowego osiągnęła wartość **1 330,40 zł**, a kapitał początkowy na dzień 1 stycznia wyniósł **169 738,24 zł**.

Ubezpieczony nie zakwestionował końcowych obliczeń organu rentowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent K. S. z dnia 12 lipca 2017 r. (k.28-32), wyliczenia organu rentowego (k.43-47).

Sąd nie podzielił opinii biegłego sądowego K. S. w zakresie, w jakim dotyczą one osiąganego przez ubezpieczonego wynagrodzenia podczas zatrudnienia w Zakładach (...) w K. w ramach umowy o naukę zawodu w okresie od 1 stycznia 1973 r. do 31 lipca 1973 r. Biegły wskazał, że ubezpieczony osiągał wówczas każdego miesiąca najniższe wynagrodzenie za pracę – łącznie 6 000 zł (6 miesięcy x 1 000 zł). Biegły nie poparł tego żadnymi argumentami, nie wskazał także żadnych przepisów regulujących to zagadnienie. (...) z tym związanych nie ma także w aktach sprawy. Słusznie podnosi organ rentowy, iż jest to sprzeczne z art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2017.1383 j.t.) i § 13 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (M.P.1958.78.453). Zgodnie z tym przepisem młodocianym w okresie nauki zawodu w zakładzie pracy przysługuje:

- 1) w pierwszym roku nauki - wynagrodzenie miesięczne w wysokości 150-260 zł,
- 2) w drugim roku nauki - wynagrodzenie miesięczne w wysokości 320-380 zł,

3) w trzecim roku nauki - w zakładach pracy, w których obowiązują taryfikatory kwalifikacyjne robotników - wynagrodzenie godzinowe według I (najniższej) kategorii płac,

4) w czwartym roku nauki - w zakładach pracy, w których obowiązują taryfikatory kwalifikacyjne robotników - wynagrodzenie godzinowe według II kategorii płac.

W 1973 r. najniższe wynagrodzenie za pracę wynosiło 1 000 zł, a więc tyle ile przyjął biegły sądowy, jednak nie ulega wątpliwości, że wynagrodzenie młodocianych będących pracownikami w ramach nauki zawodu nie wynosiło kwoty stanowiącej najniższe wynagrodzenie za pracę. Wskazać należy przykładowo na uchwałę nr 362 Rady Ministrów w sprawie wynagrodzeń osób odbywających naukę zawodu w przedsiębiorstwach graficznych (M.P. Nr 90, poz. 424), w których określono wynagrodzenie młodocianych odbywających praktyczną naukę zawodu oscyluje w kwotach od 260 zł do 680 zł. Dodać należy również, że ubezpieczony nie kwestionował zarzutów podniesionych przez organ rentowy. Nie wskazał także kwoty jaką otrzymywał w tym spornym okresie, lecz podzielił końcowe obliczenia dokonane przez organ rentowy w piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego H. C. zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

W przedmiotowej sprawie, prawo do emerytury ubezpieczonego jest bezsporne. Przedmiotem sporu jest natomiast wysokość emerytury ubezpieczonego obliczonej na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ubezpieczony domaga się uwzględnienia przy obliczaniu wysokości emerytury wynagrodzenia za okres zatrudnienia w KWK (...), tj. od 20 lipca 1973 r. do 30 lipca 1982 r., w tym okresie osiągniętych i nieudokumentowanych przez niego zarobków.

Ś. rzecz ujmując, przedmiotem sporu jest wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego, a w konsekwencji wysokość emerytury.

Zgodnie z art. 174 ust.3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2017.1383 j.t..) podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art.15, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne przyjmuje się kwoty wynagrodzenia wypłaconego przez pracodawcę. Osoba ubiegająca się o emeryturę lub rentę, a także osoba ubiegająca się o ustalenie wysokości kapitału początkowego, musi zatem wykazać wysokość przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli była pracownikiem - wysokość wynagrodzenia. Za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje się kwotę udowodnioną przez zainteresowanego, która niekoniecznie musi odpowiadać wysokości faktycznie uzyskanego wynagrodzenia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 sierpnia 2006r., I UK 27/06, OSNP 2007/15-16/235).

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe określa rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r.

w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412). Rozporządzenie to w § 21 pkt 1 przewiduje, iż środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Powyższy przepis zakłada istnienie optymalnych warunków, tj. wymaga, by zachowała się dokumentacja płacowa pracodawcy. Natomiast w sytuacji, gdy

nie zachowała się stosowna dokumentacja płacowa, wysokość zarobków może być ustalona na podstawie dokumentacji zastępczej z akt osobowych pracownika (np. umów o pracę, angaży, wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej oraz innych pism dotyczących zatrudnienia, które zawierają informacje o wynagrodzeniu), a także zeznań świadków.

W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., sygn. akt II UKN 186/97, OSNP 1998/11/342, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., sygn. akt I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257).

Ponadto, w sytuacji, gdy fakt zatrudnienia odwołującego jest niewątpliwy, dopuszczalne jest ustalenie wysokości wynagrodzenia na podstawie dowodów pośrednich (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19.01.1994r., III AUr 494/93, PS-wkł 1994/6/18).

Zatem Sądu nie wiążą ograniczenia dowodowe, takie jak w postępowaniu przed organem rentowym i Sąd może ustalać wysokość wynagrodzenia na podstawie dowodów pośrednich. Kluczową jednak kwestią jest, że muszą w rzeczywistości istnieć takie dowody jak choćby szczątkowa dokumentacja osobowa, w oparciu o którą można by potwierdzić wysokość wynagrodzenia.

Nie można wysokości zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składek na ubezpieczenie społeczne ustalać w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Przy obliczaniu wysokości podstawy emerytury (kapitału początkowego), bierze się zatem pod uwagę dokładnie ustaloną wartość - wysokość uzyskiwanego w określonym czasie wynagrodzenia. Tym samym, w sprawie o ustalenie podstawy wymiaru składki, należy dokładnie określić wysokość wszystkich składników wynagrodzenia, które mają być uwzględnione – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22.09.2015r. III AUa 370/14 (LEX nr 1927664).

W przypadku braku dokumentacji płacowej istnieje możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w oparciu o dokumentację zastępczą znajdującą się w jego aktach osobowych, tj. umowy o pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim jednak wypadku uwzględnić można tylko takie składniki, które są pewne, stałe, wypłacane były w danym okresie i w określonej wysokości. Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można zatem ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego – wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 czerwca 2015r. III AUa 535/14 (LEX nr 1781979).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy, wskazać należy, że ubezpieczony początkowo kwestionował obliczenia organu rentowego, na podstawie których wydano zaskarżoną decyzję. Nie zgadzał się z przyjętym przez organ rentowy okresem na podstawie którego ustalono wysokość kapitału początkowego. Podnosił, że wcześniej, tj. w okresie zatrudnienia w KWK (...) osiągał wyższe wynagrodzenie. Dotyczyło to okresu od 1973 r. do 1982 r. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu jedynie okres po 1980 r. Argumentował to tym, że ubezpieczony nie posiada żadnej dokumentacji na okoliczność osiąganych zarobków w latach 1973-1970. Sąd zwrócił się do biegłego sądowego K. S. o wyliczenie najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, a następnie wyliczenie kapitału początkowego. Dla przypomnienia wskazać należy, że w zaskarżonej decyzji, organ rentowy ustalił, że podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1 121,27 zł i została ustalona z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1980-1989, przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru o wartości 91,84%. Na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy wyniósł 150 047,37 zł. Z kolei biegły sądowy odtworzył hipotetyczne zarobki osiągnane

przez ubezpieczonego w okresie od 1973 r. do 1979 r. Zgodnie z dokonanyymi przez niego obliczeniami podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1 354,82 zł i została ustalona na podstawie najkorzystniejszych kolejnych 10 lat ubezpieczonego, tj. z lat 1973 -1982, a więc de facto w okresie wskazanym przez ubezpieczonego. Zgodnie z obliczeniami biegłego sądowego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 100,97 %, a kapitał początkowy – 170 922, 29 zł. Bez wątplenia jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego. Nie mniej jednak, biegły sądowy błędnie założył, że w okresie zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładach (...) w K. w okresie od 1 stycznia 1973 r. do 31 lipca 1973 r., osiągał on minimalne wynagrodzenie za pracę. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika, aby ubezpieczony tę kwotę otrzymywał. Ani biegły sądowy, ani ubezpieczony nie wskazał żadnych dowodów na tę okoliczność w postaci dokumentacji płacowej czy osobowej. Co więcej, organ rentowy słusznie zakwestionował ten okres, a ubezpieczony podzielił końcowe obliczenia dokonane przez organ rentowy w piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r., w których to słusznie pominięto okres zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładach (...) w K.. W tym miejscu wskazać należy także, iż stosownie do art. 6 kpc, ciężar dowodu spoczywa na osobie, która wywodzi z tego faktu skutki prawne. Materiał dowodowy zebrany w sprawie w żaden sposób nie pozwala na uznanie, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w K. osiągał minimalne wynagrodzenie za pracę. W tym zakresie Sąd nie podzielił również opinii biegłego K. S.. Sąd natomiast uznał za słuszne argumenty podniesione przez organ rentowy w piśmie z dnia 31 sierpnia 2017 r., w tym dokonane tam wyliczenie z pominięciem osiąganego przez ubezpieczonego najniższego wynagrodzenia za pracę w trakcie pracy w Zakładach (...) w K.. Z dokonanych obliczeń wynika, że wskaźnik z tego roku wyniósł 27,87 % i obejmuje w roku 1973 wyłącznie okres zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...), tj. od 20 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. Natomiast suma wskaźników z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. z lat 1973-1982 wynosi 108,97%. W konsekwencji podstawa wymiaru kapitału początkowego osiągnęła wartość 1 330,40 zł, a kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 168 738,24 zł. Ponieść należy także, iż faktycznie organ rentowy podzielił obliczenia biegłego sądowego K. S. z pominięciem okresu pracy ubezpieczonego w charakterze ucznia w Zakładach (...) w K., tj. w okresie od 1 stycznia 1973 r. do 31 lipca 1973r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury od dnia 17 kwietnia 2016 r., przy przyjęciu, że kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. stanowi kwotę 168 738,24 zł przy wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszącego 108,97%.

(-) SSR del. Anna Capik – Pater